Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	17Co/284/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3216203643
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2018:3216203643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu: H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, N. nad N., občan SR, zastúpená: Advokátska kancelária G. & A., s.r.o., U. XXXX/X, H., proti žalovanému: A., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. V. Y., s.r.o., G. XX, N., o určenie neplatnosti právnych úkonov, vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 25.04.2017, č.k. 5C/223/2016-81, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ohľadom výroku II. mení tak, že žalobu zamieta.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. vo výroku I. potvrdzuje

III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil vo výroku I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 122,60 eur titulom povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vzniknuté v dôsledku platieb vykonaných žalobkyňou nad rámec istiny úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov. Vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 100 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením práv na ochranu spotrebiteľa. Výrokom III. žalobu zamietol vo zvyšku pripadajúcom na zvyšných 100 eur uplatnených titulom náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením práv na ochranu spotrebiteľa a pripadajúcom tiež na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, určenie neplatnosti dohody o poskytovaní služieb súvisiacich s poskytnutým úverom, a tiež určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

2. Uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie 122,60 eur odôvodnil súd prvej inštancie záverom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSU. Dôvodom je nesprávne uvedená RPMN a celkové náklady spotrebiteľa, pretože zmluva v daných údajoch nezohľadňuje náklady spojené s dohodou o poskytnutí služieb. Ďalším dôvodom posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov bol podľa súdu prvej inštancie chýbajúci údaj o výške jednotlivých zložiek splátok úveru.

3. Výrokom II. priznal súd prvej inštancie žalobkyni aj nárok na zaplatenie 100,- eur (zo žalobou požadovaných 200 eur) titulom primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne. Prijal záver, že žalobkyni jednoznačne vznikla ujma v majetkovej sfére a konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu aj na zdravotnom stave a vo sfére jej pracovného prostredia, keď žalovaný jej zamestnávateľovi predložil na realizáciu neplatné dohody o zrážkach zo mzdy, čím bola žalobkyňa nedôvodne vystavená tlaku zo strany žalovaného. Pri rozhodnutí

o primeranosti náhrady vo výške 100 eur vychádzal z intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne prijatej sumy a nedôvodne požadovaných ďalších súm žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania, a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne.

4. Zamietnutie určovacích nárokov odôvodnil súd prvej inštancie nedostatkom naliehavého právneho záujmu. O trovách rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP.
5. Proti rozsudku, a to do celej vyhovujúcej časti podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmeniť a žalobu zamietnuť, a priznať náhradu trov konania. Namietal nesprávne závery súdu prvej inštancie o dobe trvania a termíne konečnej splatnosti úveru, ako aj závery o povinnosti uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaje o zložení splátky úveru. S priznaním náhrady nemajetkovej ujmy nesúhlasil z dôvodu nepreukázania porušenia povinností zo strany žalovaného, ktoré by mali zakladať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Rozhodnutie o výške peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy považoval žalobca za nepreskúmateľné.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Považovala za správne závery súdu prvej inštancie o úvere ako bezúročnom a bez poplatkov. K otázke náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedla, že podľa dikcie ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. je porušenie práv alebo povinností podľa zák . č. 250/2007 Z.z. jediným predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie. Takéto porušenie preukázané bolo a uvedený nárok žalobkyni patrí, ako o tom správne rozhodol súd prvej inštancie.

7. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zmeniť podľa § 388 CSP a vo výroku I. o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie potvrdiť podľa § 387 CSP.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, záver o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov založil súd prvej inštancie na dvoch skutočnostiach. Prvou boli nesprávne uvedené celkové náklady a RPMN pre nezohľadnenie nákladov doplnkovej služby. Druhou skutočnosťou bola absencia rozpisu splátky úveru. Každý z týchto dôvodov by aj sám o sebe umožňoval prijať záver o bezodplatnosti a bezúročnosti úveru. Žalobca v odvolaní (dôvodne) napadol iba nesprávnosť záveru o povinnosti uvádzať rozpis splátky úveru. Napadol aj záver o termíne konečnej splatnosti, na tom však rozsudok založený nie je. Nenapadol však záver napadnutého rozhodnutia o nesprávne uvedených celkových nákladov a RPMN pre nezohľadnenie nákladov doplnkovej služby. Pretože odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný, nemohol preskúmať správnosť druhého uvedeného dôvodu bezúročnosti a bezodplatnosti úveru, a to nesprávne uvedených celkových nákladov a RPMN pre nezohľadnenie nákladov doplnkovej služby. Vychádzajúc pre nenapadnutie tohto záveru z jeho danosti, je potrebné považovať za správny záver súdu prvej inštancie o úvere ako bezúročnom a bez poplatkov, v dôsledku čoho bol správny výrok I. napadnutého rozsudku o povinnosti vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 122,60 eur. Odvolací súd preto z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov výrok I. rozsudku potvrdil ako vecne správny.

10. Ohľadom výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy 100 eur, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, a v tejto časti žalobu zamietol. Predmetný nárok vychádza z ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že v ňom upravený nárok na finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy. Pre jej priznanie preto nepostačuje zistenie porušenia práva, ako sa nesprávne domnieva žalobkyňa, ale je nevyhnutné, aby tu bola aj existencia nemajetkovej ujmy, ktorá v príčinnej súvislosti s porušením práva vznikla. Pre úspešné uplatnenie takejto nemajetkovej ujmy v súdnom konaní je potom nevyhnutné aby bola jej existencia tvrdená a aby bola takáto ujma preukázaná ako skutočná. Samotný záver, že špecifikované porušenie práva bolo spôsobilé privodiť

žalobkyni ujmu na jej zdravotnom stave a v jej pracovnej sfére, ktorý prijal súd prvej inštancie, nie je záverom o skutočnej existencii takejto ujmy, a pre priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je nedostatočný. Žalobkyňou tvrdené zdravotné a psychické problémy zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie nevyplývajú. Ďalšie dôkazy k ich preukázaniu navrhované neboli. Vychádzajúc pri tomto skutkovom stave z vyššie uvedeného právneho posúdenia finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku II. o povinnosť zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie zmenil a v tejto časti žalobu zamietol.

12. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. V uplatnených peňažných nárokoch predstavuje úspech žalovaného 62 % (200 eur z požadovaných 322,60 eur) a úspech žalobkyne 38 % (122,60 eur z požadovaných 322,60eur), čo po vzájomnom zohľadnení predstavuje mieru úspechu žalovaného v konaní v rozsahu 24 %. V určovacích nárokoch je miera úspechu žalovaného 100 %, preto žalovanému patrí v konaní ako celku o oboch nárokoch (peňažných i nepeňažných) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 % (124 / 2).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.